

«Διά χειρός Βαρνάβα και Σαύλου»

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό: e-theologia.blogspot.com

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι. Καλλιακμάνης

α) Εκτός από το στενό κύκλο των δώδεκα μαθητών, οι οποίοι πυρπολούμενοι από το πυρ της θείας αγάπης μετάγγισαν το κήρυγμα της Αναστάσεως «εις πάντα τα έθνη», υπήρξε και ο ευρύτερος κύκλος των εβδομήκοντα αποστόλων, τους οποίους απέστειλε ο Χριστός στο κήρυγμα.

Σε αυτούς συμπεριλαμβάνεται και ο Απόστολος Βαρνάβας, που τιμάται από την Εκκλησία στις 11 Ιουνίου. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς διασώζει στις Πράξεις των Αποστόλων αρκετές πληροφορίες για τη δράση του Βαρνάβα και τη σχέση του με τον Απόστολο Παύλο, ο οποίος ήταν αρχικά διώκτης των χριστιανών.

β) Η μεταστροφή του Σαύλου μετά το συγκλονιστικό όραμα στο δρόμο προς τη Δαμασκό, η βάπτισή του από τον Ανανία και η ένταξή του στην Εκκλησία δεν έπειθαν τους χριστιανούς για τις αγνές του προθέσεις. Φοβόντουσαν τον Σαύλο και γνώριζαν ότι ήταν διώκτης τους, αφού είχε λάβει μέρος στο λιθοβολισμό του Στεφάνου. Οπότε ήταν δύσπιστοι και δεν ήταν εύκολο να δεχθούν ότι μπορεί να έγινε μαθητής του Κυρίου Ιησού.

γ) Τους φόβους και τις επιφυλάξεις των χριστιανών απέναντι στον Σαύλο, που μετονομάστηκε ύστερα Παύλος, ανέλαβε να διασκεδάσει ο Βαρνάβας, ο οποίος σύμφωνα με ορισμένες πληροφορίες τον γνώριζε από πριν, αφού μαθήτευαν από κοινού στον κύκλο του διδασκάλου Γαμαλιήλ. Έτσι ο Βαρνάβας γίνεται συνδετικός κρίκος ανάμεσα στον Παύλο και τους χριστιανούς αλλά και τους άλλους

Αποστόλους που βρίσκονταν στα Ιεροσόλυμα (βλ. Πράξ. 9,1 κ.ε.).

δ) Ο Βαρνάβας, εκτός από το ότι συνέβαλε στην οικοδόμηση σχέσεων εμπιστοσύνης ανάμεσα στον Παύλο και τους λοιπούς αποστόλους, έγινε και άμεσος συνεργάτης του. Τους συναντούμε στην Αντιόχεια, όπου για έναν χρόνο συμμετέχουν και διδάσκουν στις συνάξεις της Εκκλησίας. Όταν αναγγέλθηκε μεγάλη πείνα σε όλη την οικουμένη, οι χριστιανοί της Αντιόχειας συγκέντρωσαν οικονομική βοήθεια και την έστειλαν «διά χειρός Βαρνάβα και Σαύλου» (βλ. Πράξ. 11,30) στους πρεσβυτέρους των Ιεροσολύμων.

ε) Η φιλαδελφία που αναπτύσσεται στον κύκλο του Αποστόλου Παύλου αλλά και στο πλαίσιο της κοινότητας των Ιεροσολύμων απηχεί το βίωμα της έμπρακτης αγάπης προς τον πλησίον, που αποτελεί κορυφαία εντολή του αποστολικού κηρύγματος. Είναι γνωστή στους χρόνους αυτούς η «λογία», η συγκέντρωση οικονομικών βοηθημάτων για τους χριστιανούς των Ιεροσολύμων. Έτσι και στην περίπτωση αυτή από την Αντιόχεια «διά χειρός» των δύο Αποστόλων μεταφέρεται βοήθεια στα Ιεροσόλυμα.

στ) Η φράση «διά χειρός» που αναφέρεται και στους δύο Αποστόλους δείχνει το πνεύμα ενότητας, συνεργασίας και εμπιστοσύνης που υπήρχε ανάμεσά τους. Φανερώνει όμως και κάτι άλλο. Εκείνος που κινητοποιεί το ανθρώπινο χέρι, για να προσφέρει και να συνδράμει φιλάδελφα τους αναγκεμένους συνανθρώπους, είναι ο ίδιος ο Τριαδικός Θεός της αγάπης. Κάτι ανάλογο συμβαίνει στη βυζαντινή αγιογραφία, όπου ο αυθεντικός αγιογράφος υπογράφει το έργο με συστολή, όχι προβάλλοντας το όνομά του αλλά δανείζοντας το χέρι του στη θεία έμπνευση. Το χέρι που προσφέρεται για συμφιλίωση, διακονία της αγάπης και ιστόρηση ιερών προσώπων γίνεται «χέρι θεϊκό».

ζ) Κι ενώ οι δύο Απόστολοι επισκέπτονται και διδάσκουν στην Κύπρο αλλά και σε διάφορες πόλεις της Μικράς Ασίας, προκύπτει ζωνηρή διαφωνία σχετικά με το συνοδό τους Μάρκο, ο οποίος τους είχε προηγουμένως εγκαταλείψει. Η διχογνωμία ήταν τόσο μεγάλη, ώστε αποφασίζουν να χωρίσουν τους δρόμους τους. Ο Βαρνάβας παραλαμβάνοντας τον Μάρκο φθάνει στην Κύπρο, όπου μαρτύρησε, ενώ ο Παύλος παίρνοντας ως συνοδό τον Σίλα και στη συνέχεια τον Τιμόθεο φθάνει στην Τρωάδα κι από εκεί στη Μακεδονία (βλ. Πράξ. 15,36 κ.ε). Θα ήταν άραγε υπερβολή να λεχθεί ότι ακόμη και μέσα από έναν ανθρώπινο «παροξυσμό» αποκαλύπτεται το «χέρι του Θεού» και μεταφέρεται στην Ευρώπη το ευαγγελικό μήνυμα;

Πηγή: makthes.gr